

(המשך מעמוד 4)

בתום השבוע הראשון של המערכה היה ברור דבר אחד: רק התקוממות ציבורית גדולה, ובעיקר התעוררות ספונטאנית של רבבות אזרחים תעניק לראשי המפקדה, לחברי הכנסת ולעורכי העיתונים את אומץ־הלב הדרוש כדי לצאת למאבק אמיתי נגד ה"מימשה" השחורה ביותר שנקמה בדינת ישראל בכל שנות קיומה.

שנור ואסוג חדש

שתי רעות. הקמת השוק האירופי העמידה את המשק הישראלי בפני בעייה תמורה מאין כמוה. הדבר נובע ממהות המשק הישראלי עצמו, שאין לו אח ורע בעולם כולו.

● אֵי־הַצְרֻפּוֹת לְשׁוֹן הָאִירוּפִי. בַּמִּקְרָא הָיוּ נִסְתָּרִים הַשְּׂתָקִים בְּפָנֵי רֹב הַיִּצְאוֹ הַיִּשְׂרָאֵלִי, כְּגוֹן פְּרִי־הַדָּרָה, תּוֹצֵרֶת חֻקְלָאִית, מִצְרֵי צֶעֱמָיָה וְעוֹד. כִּי הַשּׁוֹךְ הַמְשׁוֹחָף הָיָה מוֹסֵד לַהֲגַנָּה הַדּוּדִית: מִטְרָתוֹ הָלַפִּיל אֶת חוֹמוֹת־הַמֶּכֶס בֵּין חֲבֵרוֹת הַשּׁוֹךְ בֵּינָן לְבֵינָן צֶעֱמָי, אֲךָ לְהִקֵּים חוֹמוֹת־מֶכֶס גְּבוּלוֹת סָבִיב כִּי הַשּׁוֹכֵן, נִגַּד כָּל יִיבוֹא לִישְׂרָאֵל. הַתּוֹצָא: שׂוֹאָה כְּלִמְלִית לִישְׂרָאֵל.

התוצאה: שואה כלכלית לישראל.
שני קצות החבל. לוי אשכול ועור-
ריו ואינם גאוני כלכלה — אחת לא היו
מבינים את המשק הישראלי למצב כזה. אף
הם גאונים בשטח אחר: בהתחבטויות
שלא היו עולות על דעתו של „גוי“.
לכן החליט אשכול לאחוז בחבל האירופי
בשני קצותיו. זהו רעיון „השולחנות“

למעשה זהו רעיון גראנדיוזי של שגור מסוג חדש. ממשלת ישראל מבקשת נדבה מידי השוק — נדבה שלא תחבטא בתרומה במזומנים, אלא בזכויות מיוחדות ללא כל מורה.

ידוע כי עוד לפני כמה חודשים היתה השוק שלילית לגמרי. ההון הגרמני הגדול אינו רואה בעין טובה את ההתקשרות עם ישראל, בחששו מפני אבדן השוק הערבי המפתה. משרד החוץ הצרפתי, שהוא אוטוריטתנו, מצו ומתמיד, מתנגד אף הוא להתקשרות זו, וזו צפייה שלילית בלתי-גמורה וקשורה בצרפת למחבץ הערבי.

צ'יקובסקי או



תאגיד וואל-מייק פז

**עלה
במדרגות
המזל**



מאת ה
600,000 ל"י זכיות
בהגרלת מכאף הפיס

6